

Arrest

nr. 338 472 van 22 december 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 29 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 mei 2025 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Z. ABOUHASSANI, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

De raadvrouw van verzoeker, mr. Z. Abouhassani, die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt, legt ter zitting een schrijven van 20 november 2025 van mr. D. Van Coppenolle neer gericht aan diens stafhouder stellende dat hij op 23 oktober 2025 werd aangesteld als *“herstructureringsdeskundige/voorlopig bewindvoerder over de dossiers van het voormalig advocatenkantoor: BV SAMPERMANS ADVOCATEN thans BV SAMPERMANS LEGAL Koningin Astridlaan 46 3500 Hasselt”*. De brief vervolgt: *“Maandag 24/11/2025 staat er een dossier K. S. (...) voor de RVV waaromtrent u eerder al het stellingsbericht werd bezorgd. Wij vinden het onderliggend dossier voorlopig niet terug.”* en eindigt met de vraag het nodige te willen doen om deze zaak te laten uitstellen. Om deze reden verzoekt de vertegenwoordigende advocaat ter terechtzitting onderhavige zaak uit te stellen tot wanneer het dossier is teruggevonden.

De Raad wijst evenwel op artikel 39/61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat luidt:

“De partijen en hun advocaat kunnen gedurende de in de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag bepaalde termijn ter griffie inzage nemen van het dossier.”

Deze beschikking tot vaststelling van de rechtsdag dateert van 15 september 2025 en werd aan verzoeker overgemaakt op de door hem gekozen woonplaats, Waterstraat 70, 3700 Tongeren-Borgloon. Hierin wordt duidelijk aangegeven dat het dossier elke werkdag op de Raad kan worden geraadpleegd en dit tot op de dag voor de terechtzitting.

Op de vraag ter terechtzitting waarom, gezien de ruim aan de terechtzitting voorafgaande oproeping, de aanstelling een maand voorafgaand aan de terechtzitting en de meermaals gevoerde communicatie met de stafhouder over onderhavige zaak eveneens afdoende tijd voorafgaand aan de terechtzitting, geen gebruik werd gemaakt van het voormelde inzagerecht op de Raad blijft de advocaat het antwoord schuldig. Gezien verzoeker en of zijn huidig advocaat het dossier ruimschoots voor de terechtzitting had kunnen raadplegen oordeelt de Raad het verzoek tot uitstel niet in te willigen.

2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Albanees staatsburger, afkomstig uit Shkodër, Albanië. In 1992, u was toen vijf jaar oud, werden uw vader en uw grootvader vermoord. Uw familie besloot daarop dat uw neef E. (M.) K. (...) het bloed van uw grootvader en vader zou wreken. Dit leidde tot een hele resem moorden in de regio Shkodër, waarbij uw neef M. (...) zich tevens te buiten ging aan ernstige criminele feiten en waarbij er onder meer in 2006 door B.B. (...) een poging werd ondernomen om hem te vermoorden. Vanaf 2002, u werd toen vijftien jaar oud, leefde u opgesloten in uw ouderlijke woning uit vrees in deze bloedvete ook vermoord te zullen worden. Op 29 november 2012 overleed uw neef M. (...) nadat hij een dag eerder bij het verlaten van zijn woning in Shkodër door een scherpshutter was neergeschoten. U en uw broer vreesden hierna de volgende te zijn om gedood te worden en besloten toen naar België te vertrekken. In december 2012 verliet u Albanië en reisde u naar Italië. Daar wachtte u op uw broer S.K. (...) (O.V. (...)) en diens gezin en samen reisden jullie verder naar België. Eind januari 2013 kwam u in België aan en op 5 februari 2013 diende u hier in België een verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde bij terugkeer naar Albanië vermoord te zullen worden in deze bloedwraakkwestie, waarbij u ondertussen meerdere families of clans vreesde. Op 28 februari 2013 werd u door het Commissariaat-generaal erkend als vluchteling omdat u aannemelijk gemaakt had een potentieel doelwit in een bloedvete te zijn.

Op 7 maart 2019 werd u veroordeeld door de correctionele rechtbank te Antwerpen tot een hoofdgevangenisstraf van vijf jaar (met een probatie-uitstel gedurende vijf jaar behalve de preventieve detentie) voor uw deelname aan activiteiten van een terroristische organisatie, het verspreiden van boodschappen met het oog op het aanzetten tot het plegen van een terroristisch misdrijf en het veroorzaken van overlast.

Op 11 februari 2019 beschouwde het OCAD (CoördinatieOrgaan voor de DreigingsAnalyse) u als een haatprediker en werd de extremistische dreiging die van u uitging ingeschaald op ernstig (niveau 3) en de terroristische dreiging op matig (niveau 2).

Op 18 februari 2019 ontving het Commissariaat-generaal een brief waarin de Staatssecretaris de Commissarisgeneraal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op 4 mei 2020 liet de Dienst Vreemdelingenzaken aan het Commissariaat-generaal weten dat het OCAD u nog steeds als een haatprediker beschouwde, maar dat zowel de extremistische als de terroristische dreiging die van u uitging ingeschaald werd op gemiddeld (niveau 2).

Op 30 oktober 2020 werd u door het Commissariaat-generaal gehoord om te onderzoeken of uw vluchtelingenstatus ingetrokken kon worden o.b.v. artikel 55/3/1, §1 van de Wet van 15 december 1980. Op 23 december 2020 werd uw vluchtelingenstatus ingetrokken, omdat het Commissariaat-generaal oordeelde dat u een gevaar vormde voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing werd evenwel op 2 februari 2021 door het Commissariaat-generaal ingetrokken.

Op 9 november 2021 liet de Dienst Vreemdelingenzaken aan het Commissariaat-generaal weten dat het OCAD u nog steeds als een haatpropagandist beschouwde, maar dat de dreiging die van u uitging ingeschaald werd op laag (niveau 1).

Op 19 januari 2022 beschouwde het OCAD u niet langer als een haatpropagandist.

Op 9 maart 2022 werd uw vluchtelingenstatus opnieuw ingetrokken, omdat het Commissariaat-generaal oordeelde dat u een gevaar vormde voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet. Ook deze beslissing werd op 22 april 2022 door het Commissariaat-generaal terug ingetrokken.

U werd hierna op 20 december 2023 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 16 januari 2024 om te onderzoeken of uw vluchtelingenstatus ingetrokken kon worden o.b.v. artikel 55/3/1, §2, 1° van de Wet van 15 december 1980. U liet op 29 januari 2024 weten dat u om medische redenen niet op uw persoonlijk onderhoud aanwezig was. Op 28 maart 2024 werd u een

vragenlijst gestuurd waarbij u uitgenodigd werd om schriftelijk de redenen mee te delen waarom u meent dat u niet uitgesloten moest worden of had moeten zijn van de vluchtelingenstatus. Op 11 april 2024 bezorgde u via uw advocaat uw antwoord. Op 9 januari 2025 werd u opnieuw opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 29 januari 2025 om te onderzoeken of uw vluchtelingenstatus ingetrokken kon worden o.b.v. artikel 55/3/1, §2, 1° van de Wet van 15 december 1980. U liet op 11 februari 2025 weten dat u om medische redenen niet op uw persoonlijk onderhoud aanwezig was. Op 13 februari 2025 schreef u een mail met daarin de redenen waarom u niet naar Albanië kan terugkeren en waarin u verwijst naar uw antwoord van 11 april 2024 op het naar u gestuurde verzoek om inlichtingen.

In het kader van het onderzoek naar de mogelijke intrekking van uw vluchtelingenstatus verklaarde u dat de door u bij uw verzoek aangehaalde bloedwraakkwesties nog steeds actueel zijn en u derhalve bij terugkeer naar Albanië nog steeds vreest het slachtoffer te worden van bloedwraak, omdat uw familie met meerdere families of clans in een bloedvete verwickeld is. U verwees in dit verband naar een aantal geweldincidenten die na uw aankomst in België plaatsgrepen en die ertoe leidden dat ook andere familieleden van u na u naar België kwamen en hier een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie tegenstanders zijn sinds jullie afwezigheid in Shkodër steeds machtiger geworden, maar ook de groep waartoe E.K. (...) destijds behoorde bleef moorden plegen. U kan dan ook niet naar Albanië terug, omdat u er onmiddellijk vermoord zal worden. De corrupte politie, die banden heeft met de partijen waarmee u in een bloedvete bent verwickeld, kan tegen bloedwraak niet optreden en zal dus niet in staat zijn om u te beschermen. Bovendien worden politieagenten zelf het slachtoffer van aanslagen waarbij ze het leven laten. Verder heeft u in Albanië geen netwerk meer, aangezien uw volledige familie in België verblijft. U heeft uw leven in België opgebouwd, u heeft hier gestudeerd en de taal geleerd, u heeft een huis gekocht, u behaalde uw vrachtwagenrijbewijs en het vakbekwaamheidsattest 'code 95' en u heeft hier gewerkt. U wijst er tevens op dat, zelfs al heeft u hier in België niets gedaan en werd u onschuldig veroordeeld, u zich steeds aan de voorwaarden van uw veroordeling heeft gehouden en dat u uw straf heeft uitgezeten.

U maakte in het kader van het op 30 oktober 2020 georganiseerde onderhoud op het Commissariaat-generaal de volgende stukken over: een bundel internetartikels en YouTube-links over de criminaliteit en het bloedwraakfenomeen, alsook over gebeurtenissen en moorden die verband houden met bloedwraakkwesties; een verslag van S.R. (...), islamconsulent (gevangenis Hasselt) en islamexpert binnen PVIM (Platform Vlaamse Imams en Moslimdeskundigen), opgesteld in april 2020 met als onderwerp 'begeleiding S.K. (...)'; de aankoopakte van uw woning; het forensisch-psychiatrisch deskundig verslag van de gerechtspsychiater dr. P.R. (...), opgemaakt op 18 oktober 2018; een e-mail van uw justitieassistente K.K. (...) gericht aan uw advocaat, meester L.V. (...); uw rijbewijs; en een opleidingsovereenkomst met de VDAB. Op 11 april 2024 maakte u per mail opnieuw een bundel internetartikels en -links over de criminaliteit en het bloedwraakfenomeen in Albanië over. U legde opnieuw het verslag van S.R. (...) neer en legde tot slot ook een mail van uw justitieassistente K.K. (...) d.d. 11 april 2024 neer waaruit blijkt dat u steeds de voorwaarden van uw veroordeling heeft gerespecteerd en dat de probatietermijn intussen op 7 maart 2024 is beëindigd.

Op 13 februari 2025 maakte u per mail nog een aantal bijkomende internetlinks over de criminaliteit en het bloedwraakfenomeen in Albanië over.

B. Motivering

U werd op 20 december 2023 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 16 januari 2024 in het kader van een onderzoek naar de geldigheid van uw vluchtelingenstatus o.b.v. artikel 55/3/1, §2, 1° van de Wet van 15 december 1980. Deze oproepingsbrief werd aan u betekend via een ter post aangetekende zending op het laatste adres vermeld in het Rijksregister conform artikel 57/6/7 § 3 van de Vreemdelingenwet (zie uittreksel Rijksregister administratief dossier). U meldde zich niet aan voor het persoonlijk onderhoud, maar maakte een geldige reden voor afwezigheid over. U werd conform artikel 57/6/7 §4 op 9 januari 2025 een tweede keer opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 29 januari 2025 in het kader van een onderzoek naar de geldigheid van uw vluchtelingenstatus o.b.v. artikel 55/3/1, §2, 1° van de Wet van 15 december 1980. U liet op 11 februari 2025 weten dat u om medische redenen niet op uw persoonlijk onderhoud aanwezig was. Op 13 februari 2025 schreef u een mail met daarin de redenen waarom u niet naar Albanië kan terugkeren. Het Commissariaat-generaal beslist thans op grond van de elementen in zijn bezit cfr. artikel 57/6/7 §4 van de Vreemdelingenwet.

U werd erkend als vluchteling op 28 februari 2013. Deze vluchtelingenstatus dient evenwel te worden ingetrokken om de hieronder uiteengezette redenen.

Artikel 55/3/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van een vreemdeling die op grond van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet uitgesloten wordt of had moeten zijn.

Artikel 55/2 verwijst naar artikel 1F van de Vluchtelingenconventie, dat bepaalt: "De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat: (...) c) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties."

Personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie genoemde misdrijven of handelingen moeten eveneens van de vluchtelingenstatus worden uitgesloten.

Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt uw betrokkenheid bij internationaal terrorisme. Bijgevolg moet, wat u betreft, de toepassing van de uitsluitingsclausules worden onderzocht.

Op het vlak van asiel zijn daden van internationaal terrorisme "handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties". Dit wordt bevestigd in de resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties betreffende maatregelen tot uitbanning van internationaal terrorisme.

In het arrest Lounani van 31 januari 2017 verduidelijkt het Hof van Justitie dat de toepassing van een uitsluitingsclausule niet afhankelijk is van het plegen van een terroristisch misdrijf. Zo oordeelde het Hof dat "daden van deelneming aan de activiteiten van een terroristische groep [...] een rechtvaardiging kunnen vormen voor de uitsluiting van de vluchtelingenstatus, ook al wordt niet aangetoond dat de betrokkene een terroristische daad heeft gepleegd dan wel daartoe een poging heeft ondernomen of daarmee heeft gedreigd" (HvJ 31/01/2017 (GK), Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen t. M. Lounani, C-573/14, § 79). Het Hof merkt in dit verband op dat daden van deelneming aan de activiteiten van een terroristische groep betrekking kunnen hebben op een brede waaier aan gedragingen van uiteenlopende ernst, voor zover een individuele beoordeling van specifieke feiten heeft plaatsgevonden (ibid, § 71).

De feiten die u heeft gepleegd worden omschreven in het definitieve vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen van 7 maart 2019. Hieruit blijkt dat u, binnen de Belgische jurisdictie en bij samenhang in het buitenland, tussen 1 januari 2015 tot 27 maart 2018, via de sociale media onder de aliasnaam "S. (...)" propaganda verspreidde ten gunste van de terroristische groepering Islamitische Staat (IS), advies verstrekte aan IS-sympathisanten over hoe deze IS konden ondersteunen en hen ook doorverwezen heeft naar meer invloedrijke leden van IS waardoor u zich schuldig heeft gemaakt aan het verspreiden van boodschappen met het oog op het aanzetten tot het plegen van een terroristisch misdrijf; de door u verspreide propaganda en verstrekte adviezen leverden alleszins het risico op dat een terroristisch misdrijf zou worden gepleegd (vonnis p. 4-6).

Uit het vonnis blijkt dat door de rechtbank zwaar getild wordt aan de gepleegde feiten: "Bij de straftoemeting dient enerzijds rekening te worden gehouden met de persoonlijkheid van de beklaagde, en anderzijds met de ernst en het laakbaar karakter van de feiten. De feiten van deelname aan de activiteiten van een terroristische groep getuigen in hoofde van de heer K. (...) van een gebrek aan normbesef en een absoluut gebrek aan respect voor het leven en de fysieke integriteit van anderen" (vonnis p. 6). Bovendien wijst de rechtbank erop dat door deze handelingen juist intolerant gedrag wordt aangewakkerd ten aanzien van uw geloofsgenoten die er niet-extremistische opvattingen op nahouden (vonnis p. 6).

Omwille van het voorgaande werd u veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van 5 jaar (met een probatieuutstel gedurende vijf jaar behalve de preventieve detentie).

Er dient bovendien te worden gewezen op het internationale karakter van de door u gestelde daden. Het is algemeen bekend dat verschillende jihadistische terroristische groeperingen de intentie hebben om het Westen te treffen met aanslagen. Personen die zich aansluiten bij of die deelnemen aan de activiteiten van een terroristische groepering ondersteunen zo een groepering die zich schuldig maakt aan terroristische misdrijven. Uit het reeds geciteerde vonnis blijkt dat u zich schuldig maakte aan de ondersteuning van de internationale terroristische groepering IS door onder meer propaganda te verspreiden voor IS, door advies te verstrekken aan IS-sympathisanten over hoe zij IS konden ondersteunen en door hen door te verwijzen naar invloedrijkere IS-leden (zoals bijv. Ardit Ferizi, leider van een Kosovaars hackingcollectief die in de Verenigde Staten schuldig had gepleit voor het verlenen van materiële steun aan IS en hacking, en een IS-rekruteerder) (vonnis, p. 4-6).

Gelet op het voorgaande moet dan ook worden geconcludeerd dat de bewuste handelingen in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een individuele verantwoordelijkheid heeft in deze handelingen. Er werden meer dan 60 twitteraccounts teruggevonden die konden toegewezen worden aan de persoon die gebruik maakte van het alias "S. (...)" waarvan 59 door twitter werden afgesloten. Telkens wanneer een account afgesloten werd, werd bijna onmiddellijk een nieuw account gemaakt. Het onderzoek naar de persoon achter het alias "S. (...)" leidde aanvankelijk naar uw broer, maar uiteindelijk kon u als de werkelijke persoon achter "S. (...)" geïdentificeerd worden, hetgeen u, zoals uit het vonnis blijkt, niet betwist (CGVS, p. 4-5). Via deze accounts had u onder meer contact met de geciteerde F. (...) met wie u sprak over het verdelen van een IS-propagandavideo; in minstens twee van uw accounts werd IS-propaganda verspreid over het neerstorten van een Russisch vliegtuig nabij het Egyptische Sharm El Sheikh; u maakte gebruik van het sociale netwerk Askbook waar u meer dan vijftig vragen beantwoordde onder meer over hoe men onder de radar van de veiligheids- en inlichtingendiensten kon blijven en hoe men zich bij IS kon aansluiten, waarbij u verwees naar het Askbookaccount van Qa'Qa Al Britani, een IS-rekruteerder; u raadde op twitter aan om een account te volgen dat werd toegeschreven aan Qa'Qa Al Britani; via één van uw accounts en een account met de gebruikersnaam "K.B. (...)" werden verschillende propagandafilms voor IS op YouTube geplaatst, die door YouTube werden verwijderd omwille van hun radicale inhoud; etc. Op basis van het voorgaande werd in het vonnis besloten dat u aan de daden van de terroristische groep IS deelgenomen hebt door op relatief intensieve en alleszins volhardende wijze propaganda te verspreiden voor IS, advies te verstrekken aan

IS-sympathisanten over hoe zij IS konden ondersteunen, informatie te verstrekken aan IS-sympathisanten en hen door te verwijzen naar meer invloedrijke IS-leden.

De uitsluiting is van toepassing op de daders van uitsluitbare handelingen, maar ook op personen die daartoe aanzetten of er anderszins aan deelnemen (zie artikel 55/2 en 55/4 van de wet van 15/12/80). Een substantiële bijdrage aan het misdrijf is voldoende. Het Commissariaat-generaal acht het geloofwaardig dat u deze feiten heeft gepleegd of er een bijdrage aan heeft geleverd. Uit het vonnis van de correctionele rechtbank van Antwerpen blijkt immers dat u voor deze feiten definitief werd veroordeeld.

Er dient ook te worden vastgesteld dat u intentioneel en met kennis hebt gehandeld. In het vonnis staat immers duidelijk te lezen dat er geen twijfel over kan bestaan dat u, die dus telkens opnieuw een twitteraccount opende nadat de voorgaande door twitter werd afgesloten, wist dat u, gelet op de inhoud van de verspreide boodschappen, bijdroeg tot het plegen van misdaden of wanbedrijven door de terroristische organisatie IS (vonnis p. 6).

U werd geconfronteerd met de mogelijkheid te worden uitgesloten van internationale bescherming wegens de bovengenoemde feiten. De door u tijdens uw persoonlijk onderhoud d.d. 30 oktober 2020, in uw antwoord op het verzoek om inlichtingen d.d. 11 april 2024 en in uw mail d.d. 13 februari 2025 aangehaalde elementen tonen evenwel niet aan dat u geen individuele verantwoordelijkheid zou treffen.

Zo gaf u aan dat de feiten waarvoor u werd veroordeeld reeds dateren van 2015 wat op zich evenwel geen afbreuk doet aan uw individuele verantwoordelijkheid voor de betreffende feiten waarvoor u door een Belgische rechtbank werd veroordeeld.

Uw verklaringen dat u nooit iemand kwaad heeft berokkend, dat u zich in België nooit heeft ingelaten met criminele activiteiten, dat u in het verleden op sociale media volgens u ook nooit heeft opgeroepen tot het plegen van een aanslag in Europa, dat u steeds erkentelijk bent geweest ten aanzien van België die uw familie heeft gered en zich derhalve ook nooit tegen de Belgische staat heeft gekeerd, dat u zich op sociale media / internet ook steeds heeft beperkt tot het delen van informatie van derden en het hier bijgevolg niet om uw eigen persoonlijke ideeën ging – u was dus eerder een follower – en dat u, eens u doorhad dat IS niet de islam vertegenwoordigde en louter bestond uit criminelen, zich juist tegen hen heeft uitgelaten door anderen op te roepen zich niet bij hen aan te sluiten, zijn duidelijk uitspraken waarmee u kennelijk de ernst van de feiten tracht te minimaliseren en zelfs te ontkennen (CGVS, p. 2-5; vertaling van uw antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 11 april 2024, p. 9). Deze verklaringen worden uitgebreid tegengesproken door het vonnis dat in uw zaak werd geveld en waarnaar hierboven reeds verwezen werd waardoor deze geen redenen zijn die uw individuele verantwoordelijkheid kunnen ondermijnen.

Voorts stelde u tevens dat iedereen in uw omgeving (school, werkgevers, bureaus, islamconsulent, advocaat, justitieassistent, etc.) zich steeds positief over u heeft uitgelaten en u zeker niet als een gevaarlijk of geradicaliseerd persoon beschouwt. U heeft bovendien uw straf afgerond. Ter staving van het voorgaande legde u het verslag van de islamconsulent en mailverkeer met uw justitieassistent neer (CGVS, p. 2-4, p. 7, p. 15; vertaling van uw antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 11 april 2024, p. 8-9). Het voorgaande doet echter, net zomin als de laatste dreigingsevaluatie d.d. 19 januari 2022 van het OCAD dat u niet langer als een haatpropagandist beschouwt (zie administratief dossier), geen afbreuk aan uw hierboven omschreven individuele verantwoordelijkheid voor de door u gestelde daden en verhindert dus geenszins de toepassing van de uitsluitingsclausules. Nog daargelaten de vraag of u werkelijk geen actueel gevaar voor de samenleving meer zou vormen, dient erop te worden gewezen dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest K. en H.F. van 2 mei 2018 (gevoegde zaken C 331/16 en C 366/16) uitdrukkelijk bepaalde dat de uitsluiting van de vluchtelingenstatus (op grond van artikel 12, lid 2 van de Kwalificatierichtlijn) niet afhankelijk gesteld kan worden van een actueel gevaar voor de lidstaat van ontvangst, omdat een dergelijke voorwaarde niet verenigbaar zou zijn met de dubbele doelstelling van de uitsluitingsclausules (randnummer 50). Naar analogie kan hetzelfde gesteld worden voor wat betreft de uitsluiting van de subsidiaire bescherming.

Verder blijkt uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten dat u in België een woning kocht, hetgeen u staafde met een aankoopakte, dat u hier in het verleden verschillende opleidingen volgde, waaronder integratielessen, lessen Nederlands en bedrijfsbeheer, een beroepsopleiding bij de VDAB bestuurder zware vrachtwagen met aanhanger/oplegger C/CE, hetgeen u staafde met een opleidingsovereenkomst, dat u ondertussen ook uw rijbewijs C1/C behaalde en dat heel uw familie hier verblijft (CGVS, p. 3-7; vertaling van uw antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 11 april 2024, p. 7-8; mail d.d. 13 februari 2025). Deze door u opgesomde elementen doen evenwel ook geen enkele afbreuk aan uw individuele verantwoordelijkheid voor de door u gepleegde feiten waarvoor u definitief veroordeeld bent.

U gaf tot slot nog aan in uw land van herkomst nog steeds voor bloedwraak te vrezen (vertaling van uw antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 11 april 2024, p. 1-9; mail d.d. 13 februari 2025). Dit element verhindert niet dat u wordt uitgesloten van internationale bescherming. Het doet immers geen afbreuk aan de vaststelling dat aan de constitutieve elementen van de toegepaste uitsluitingsgrond voldaan is, noch aan uw individuele verantwoordelijkheid in de betreffende uitsluitbare handelingen. Bovendien is noch in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie, noch in de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet, noch in de relevante bepalingen van de Kwalificatierichtlijn voorzien dat een dergelijke reden een beletsel kan vormen voor de uitsluiting van internationale bescherming. Dit element wordt wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het grondgebied (cf. infra).

Gelet op de bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u schuldig bent aan handelingen die in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Bijgevolg dient uw vluchtelingenstatus te worden ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, §2, 1° en 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en artikel 1F van de Vluchtelingenconventie.

Wanneer de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt op basis van artikel 55/3/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet, is hij overeenkomstig artikel 55/3/1, §3 verplicht een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal is van oordeel dat een verwijderingsmaatregel wat u betreft niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te doen wijzigen. Aan de inhoud van de door u neergelegde artikelen en YouTube-links die betrekking hebben op de door u aangehaalde bloedwraakkwestie(s) waarin u betrokken bent en op de door u geschetste algemene (veiligheids)situatie in Shkodër, wordt niet getwijfeld. Het door uw justitieassistent, de islamconsulent en de door de rechtbank aangeduide psychiater beschreven beeld van u als persoon, wordt evenmin door mij in vraag gesteld, maar ook dit doet geen afbreuk aan bovenstaande appreciatie.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.”

3. Het verzoekschrift

3.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de “schending van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: zorgvuldigheidsbeginsel en schending van artikel 3 EVRM”.

Verzoeker wijst op artikel 48/6 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet) en geeft aan:

“Men stelt enkele beweringen zonder bewijs. Verzoeker heeft zijn deel gedaan en de nodige (nieuwe) documenten en verklaringen binnengebracht.”

Tevens doet verzoeker gelden:

“Het intrekken van de vluchtelingenstatus van verzoeker zou een manifeste schending van art.3 EVRM uitmaken”.

“Aan verzoeker werd in eerste instantie de vluchtelingenstatus toegekend, hetgeen reeds betekent dat men wist dat men onmogelijk verzoeker kon terugsturen naar Albanië, aangezien hij daar het naar alle waarschijnlijkheid zal bekopen met zijn leven. Nu, wij zijn op de hoogte van een vonnis, doch dient er gemeld te worden dat — aangezien OCAD niet langer meent dat hij een haatpropagandist is — hij niet zo maar kan worden gestript van zijn vluchtelingenstatus.

Tevens is het opmerkelijk dat op 9 maart 2022 zijn vluchtelingenstatus werd ingetrokken, maar op 22 april 2022 werd deze beslissing terug ingetrokken. Net hetzelfde gebeurde op respectievelijk 30 oktober 2020 en 2 februari 2021. Ook toen mocht hij zijn vluchtelingenstatus behouden. Nu, na diepgaand onderzoek, blijkt onderhavig geval niet zo verschillend te zijn van de voorgaande gevallen, dus is er mijn inziens geen reden dat in casu anders zou geoordeeld moeten worden.”

Verzoeker geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen en geeft aan dat de bestreden beslissing tekort komt aan de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

“Het zorgvuldigheidsbeginsel (sensu lato) tenslotte omvat het beginsel van de evenwichtigheid: dit beginsel doelt op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen.

Dat geenszins rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas, en heeft de verwerende partij geenszins noodzakelijk geacht om de reële situatie te onderzoeken.”

“Overeenkomstig artikel 10 van het EG Verdrag: treffen de lidstaten alle algemene of bijzondere maatregelen welke geschikt zijn om de nakoming van de uit dit verdrag of uit handelingen van de instellingen der Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren. Zij vergemakkelijken de vervulling van haar taak. Zij onthouden zich van alle maatregelen welke de verwezenlijking van de doelstellingen van dit Verdrag in gevaar kunnen brengen.”

Verzoeker benadrukt dat hij geenszins kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Hij wijst op de elementen waarmee “EU-landen” rekening moeten houden bij de beoordeling van verzoeken en herhaalt dat er geen rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas en dat de reële situatie niet werd onderzocht.

3.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van 28 juli 1951.

Verzoeker geeft een aantal algemene, theoretische beschouwingen inzake de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus en voert aan: *“Zoals reeds eerder aangehaald in een van de eerdere aanvragen, heeft verzoeker reeds een aantal dagvaardingen ontvangen, hetgeen bewijst dat hij wel degelijk vervolgd wordt.”*

3.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“de beslissing van het CGVS tot de intrekking van de vluchtelingenstatus dd. 01.04.2025 te vernietigen en opnieuw rechtdoende aan verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen.”

3.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker duidt op generlei wijze hoe artikel 10 van het EG-Verdrag *in casu* en door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve verwijst verzoeker niet op dienstige wijze naar voormelde bepaling.

4.2. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. De Raad gaat te dezen enkel na of verzoeker voldoet aan de voorwaarden voor internationale bescherming zoals bepaald in de artikelen die dienaangaande zijn opgenomen in de Vreemdelingenwet en of verweerder in de bestreden beslissing in dit kader al dan niet terecht heeft besloten tot de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus op grond van artikel 55/3/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4.3. Waar verzoeker poneert dat het zorgvuldigheidsbeginsel *“het beginsel van de evenwichtigheid”* omvat, dat doelt *“op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen”*, dient verder te worden opgemerkt dat het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht immers enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen die dienaangaande zijn opgenomen in de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

4.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 55/3/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling trekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus in *“ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/2 uitgesloten wordt of had moeten zijn”*.

Artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1 D, E of F van het Verdrag van Genève. Dit is van ook toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden.”

Artikel 1, F, (3) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen stipuleert dat de bepalingen van dit verdrag niet van toepassing zijn op de vreemdeling ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat *“hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.”*

In het licht van de voormelde bepalingen, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“U werd op 20 december 2023 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 16 januari 2024 in het kader van een onderzoek naar de geldigheid van uw vluchtelingenstatus o.b.v. artikel 55/3/1, §2, 1° van de Wet van 15 december 1980. Deze oproepingsbrief werd aan u betekend via een ter post aangetekende zending op het laatste adres vermeld in het Rijksregister conform artikel 57/6/7 § 3 van de Vreemdelingenwet (zie uittreksel Rijksregister administratief dossier). U meldde zich niet aan voor het persoonlijk onderhoud, maar maakte een geldige reden voor afwezigheid over. U werd conform artikel 57/6/7 §4 op 9 januari 2025 een tweede keer opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 29 januari 2025 in het kader van een onderzoek naar de geldigheid van uw vluchtelingenstatus o.b.v. artikel 55/3/1, §2, 1° van de Wet van 15 december 1980. U liet op 11 februari 2025 weten dat u om medische redenen niet op uw persoonlijk onderhoud aanwezig was. Op 13 februari 2025 schreef u een mail met daarin de redenen waarom u niet naar Albanië kan terugkeren. Het Commissariaat-generaal beslist thans op grond van de elementen in zijn bezit cfr. artikel 57/6/7 §4 van de Vreemdelingenwet.

U werd erkend als vluchteling op 28 februari 2013. Deze vluchtelingenstatus dient evenwel te worden ingetrokken om de hieronder uiteengezette redenen.

Artikel 55/3/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van een vreemdeling die op grond van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet uitgesloten wordt of had moeten zijn.

Artikel 55/2 verwijst naar artikel 1F van de Vluchtelingenconventie, dat bepaalt: “De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat: (...) c) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.”

Personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie genoemde misdrijven of handelingen moeten eveneens van de vluchtelingenstatus worden uitgesloten.

Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt uw betrokkenheid bij internationaal terrorisme. Bijgevolg moet, wat u betreft, de toepassing van de uitsluitingsclausules worden onderzocht.

Op het vlak van asiel zijn daden van internationaal terrorisme “handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties”. Dit wordt bevestigd in de resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties betreffende maatregelen tot uitbanning van internationaal terrorisme.

In het arrest Lounani van 31 januari 2017 verduidelijkt het Hof van Justitie dat de toepassing van een uitsluitingsclausule niet afhankelijk is van het plegen van een terroristisch misdrijf. Zo oordeelde het Hof dat “daden van deelneming aan de activiteiten van een terroristische groep [...] een rechtvaardiging kunnen vormen voor de uitsluiting van de vluchtelingenstatus, ook al wordt niet aangetoond dat de betrokkene een terroristische daad heeft gepleegd dan wel daartoe een poging heeft ondernomen of daarmee heeft gedreigd” (HvJ 31/01/2017 (GK), Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen t. M. Lounani, C-573/14, § 79). Het Hof merkt in dit verband op dat daden van deelneming aan de activiteiten van een terroristische groep betrekking kunnen hebben op een brede waaier aan gedragingen van uiteenlopende ernst, voor zover een individuele beoordeling van specifieke feiten heeft plaatsgevonden (ibid, § 71).

De feiten die u heeft gepleegd worden omschreven in het definitieve vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen van 7 maart 2019. Hieruit blijkt dat u, binnen de Belgische jurisdictie en bij samenhang in het buitenland, tussen 1 januari 2015 tot 27 maart 2018, via de sociale media onder de aliasnaam “S. (...)” propaganda verspreidde ten gunste van de terroristische groepering Islamitische Staat (IS), advies verstrekke aan IS-sympathisanten over hoe deze IS konden ondersteunen en hen ook doorverwezen heeft naar meer invloedrijke leden van IS waardoor u zich schuldig heeft gemaakt aan het verspreiden van boodschappen met het oog op het aanzetten tot het plegen van een terroristisch misdrijf; de door u verspreide propaganda en verstreekte adviezen leverden alleszins het risico op dat een terroristisch misdrijf zou worden gepleegd (vonnis p. 4-6).

Uit het vonnis blijkt dat door de rechtbank zwaar getild wordt aan de gepleegde feiten: “Bij de straftoemeting dient enerzijds rekening te worden gehouden met de persoonlijkheid van de beklaagde, en anderzijds met de ernst en het laakbaar karakter van de feiten. De feiten van deelname aan de activiteiten van een terroristische groep getuigen in hoofde van de heer K. (...) van een gebrek aan normbesef en een absoluut gebrek aan respect voor het leven en de fysieke integriteit van anderen” (vonnis p. 6). Bovendien wijst de

rechtbank erop dat door deze handelingen juist intolerant gedrag wordt aangewakkerd ten aanzien van uw geloofsgenoten die er niet-extremistische opvattingen op nahouden (vonnis p. 6).

Omwillen van het voorgaande werd u veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van 5 jaar (met een probatieuitsstel gedurende vijf jaar behalve de preventieve detentie).

Er dient bovendien te worden gewezen op het internationale karakter van de door u gestelde daden. Het is algemeen bekend dat verschillende jihadistische terroristische groeperingen de intentie hebben om het Westen te treffen met aanslagen. Personen die zich aansluiten bij of die deelnemen aan de activiteiten van een terroristische groepering ondersteunen zo een groepering die zich schuldig maakt aan terroristische misdrijven. Uit het reeds geciteerde vonnis blijkt dat u zich schuldig maakte aan de ondersteuning van de internationale terroristische groepering IS door onder meer propaganda te verspreiden voor IS, door advies te verstrekken aan IS-sympathisanten over hoe zij IS konden ondersteunen en door hen door te verwijzen naar invloedrijkere IS-leden (zoals bijv. Ardit Ferizi, leider van een Kosovaars hackingcollectief die in de Verenigde Staten schuldig had gepleit voor het verlenen van materiële steun aan IS en hacking, en een IS-rekruteerder) (vonnis, p. 4-6).

Gelet op het voorgaande moet dan ook worden geconcludeerd dat de bewuste handelingen in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een individuele verantwoordelijkheid heeft in deze handelingen. Er werden meer dan 60 twitteraccounts teruggevonden die konden toegewezen worden aan de persoon die gebruik maakte van het alias "S. (...)" waarvan 59 door twitter werden afgesloten. Telkens wanneer een account afgesloten werd, werd bijna onmiddellijk een nieuw account gemaakt. Het onderzoek naar de persoon achter het alias "S. (...)" leidde aanvankelijk naar uw broer, maar uiteindelijk kon u als de werkelijke persoon achter "S. (...)" geïdentificeerd worden, hetgeen u, zoals uit het vonnis blijkt, niet betwist (CGVS, p. 4-5). Via deze accounts had u onder meer contact met de geciteerde F. (...) met wie u sprak over het verdelen van een IS-propagandavideo; in minstens twee van uw accounts werd IS-propaganda verspreid over het neerstorten van een Russisch vliegtuig nabij het Egyptische Sharm El Sheikh; u maakte gebruik van het sociale netwerk Askbook waar u meer dan vijftig vragen beantwoordde onder meer over hoe men onder de radar van de veiligheids- en inlichtingendiensten kon blijven en hoe men zich bij IS kon aansluiten, waarbij u verwees naar het Askbookaccount van Qa'Qa Al Britani, een IS-rekruteerder; u raadde op twitter aan om een account te volgen dat werd toegeschreven aan Qa'Qa Al Britani; via één van uw accounts en een account met de gebruikersnaam "K.B. (...)" werden verschillende propagandafilms voor IS op YouTube geplaatst, die door YouTube werden verwijderd omwille van hun radicale inhoud; etc. Op basis van het voorgaande werd in het vonnis besloten dat u aan de daden van de terroristische groep IS deelgenomen hebt door op relatief intensieve en alleszins volhardende wijze propaganda te verspreiden voor IS, advies te verstrekken aan IS-sympathisanten over hoe zij IS konden ondersteunen, informatie te verstrekken aan IS-sympathisanten en hen door te verwijzen naar meer invloedrijke IS-leden.

De uitsluiting is van toepassing op de daders van uitsluitbare handelingen, maar ook op personen die daartoe aanzetten of er anderszins aan deelnemen (zie artikel 55/2 en 55/4 van de wet van 15/12/80). Een substantiële bijdrage aan het misdrijf is voldoende. Het Commissariaat-generaal acht het geloofwaardig dat u deze feiten heeft gepleegd of er een bijdrage aan heeft geleverd. Uit het vonnis van de correctionele rechtbank van Antwerpen blijkt immers dat u voor deze feiten definitief werd veroordeeld.

Er dient ook te worden vastgesteld dat u intentioneel en met kennis hebt gehandeld. In het vonnis staat immers duidelijk te lezen dat er geen twijfel over kan bestaan dat u, die dus telkens opnieuw een twitteraccount opende nadat de voorgaande door twitter werd afgesloten, wist dat u, gelet op de inhoud van de verspreide boodschappen, bijdroeg tot het plegen van misdaden of wanbedrijven door de terroristische organisatie IS (vonnis p. 6).

U werd geconfronteerd met de mogelijkheid te worden uitgesloten van internationale bescherming wegens de bovengenoemde feiten. De door u tijdens uw persoonlijk onderhoud d.d. 30 oktober 2020, in uw antwoord op het verzoek om inlichtingen d.d. 11 april 2024 en in uw mail d.d. 13 februari 2025 aangehaalde elementen tonen evenwel niet aan dat u geen individuele verantwoordelijkheid zou treffen.

Zo gaf u aan dat de feiten waarvoor u werd veroordeeld reeds dateren van 2015 wat op zich evenwel geen afbreuk doet aan uw individuele verantwoordelijkheid voor de betreffende feiten waarvoor u door een Belgische rechtbank werd veroordeeld.

Uw verklaringen dat u nooit iemand kwaad heeft berokkend, dat u zich in België nooit heeft ingelaten met criminele activiteiten, dat u in het verleden op sociale media volgens u ook nooit heeft opgeroepen tot het plegen van een aanslag in Europa, dat u steeds erkentelijk bent geweest ten aanzien van België die uw familie heeft gered en zich derhalve ook nooit tegen de Belgische staat heeft gekeerd, dat u zich op sociale media / internet ook steeds heeft beperkt tot het delen van informatie van derden en het hier bijgevolg niet om uw eigen persoonlijke ideeën ging – u was dus eerder een follower – en dat u, eens u doorhad dat IS niet de islam vertegenwoordigde en louter bestond uit criminelen, zich juist tegen hen heeft uitgelaten door anderen op te roepen zich niet bij hen aan te sluiten, zijn duidelijk uitspraken waarmee u kennelijk de ernst van de feiten tracht te minimaliseren en zelfs te ontkennen (CGVS, p. 2-5; vertaling van uw antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 11 april 2024, p. 9). Deze verklaringen worden uitgebreid tegengesproken door

het vonnis dat in uw zaak werd geveld en waarnaar hierboven reeds verwezen werd waardoor deze geen redenen zijn die uw individuele verantwoordelijkheid kunnen ondermijnen.

Voorts stelde u tevens dat iedereen in uw omgeving (school, werkgevers, bureaus, islamconsulent, advocaat, justitieassistent, etc.) zich steeds positief over u heeft uitgelaten en u zeker niet als een gevaarlijk of geradicaliseerd persoon beschouwt. U heeft bovendien uw straf afgerond. Ter staving van het voorgaande legde u het verslag van de islamconsulent en mailverkeer met uw justitieassistent neer (CGVS, p. 2-4, p. 7, p. 15; vertaling van uw antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 11 april 2024, p. 8-9). Het voorgaande doet echter, net zomin als de laatste dreigingsevaluatie d.d. 19 januari 2022 van het OCAD dat u niet langer als een haatpropagandist beschouwt (zie administratief dossier), geen afbreuk aan uw hierboven omschreven individuele verantwoordelijkheid voor de door u gestelde daden en verhindert dus geenszins de toepassing van de uitsluitingsclausules. Nog daargelaten de vraag of u werkelijk geen actueel gevaar voor de samenleving meer zou vormen, dient erop te worden gewezen dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest K. en H.F. van 2 mei 2018 (gevoegde zaken C 331/16 en C 366/16) uitdrukkelijk bepaalde dat de uitsluiting van de vluchtelingenstatus (op grond van artikel 12, lid 2 van de Kwalificatierichtlijn) niet afhankelijk gesteld kan worden van een actueel gevaar voor de lidstaat van ontvangst, omdat een dergelijke voorwaarde niet verenigbaar zou zijn met de dubbele doelstelling van de uitsluitingsclausules (randnummer 50). Naar analogie kan hetzelfde gesteld worden voor wat betreft de uitsluiting van de subsidiaire bescherming.

Verder blijkt uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten dat u in België een woning kocht, hetgeen u staafde met een aankoopakte, dat u hier in het verleden verschillende opleidingen volgde, waaronder integratielessen, lessen Nederlands en bedrijfsbeheer, een beroepsopleiding bij de VDAB bestuurder zware vrachtwagen met aanhanger/oplegger C/CE, hetgeen u staafde met een opleidingsovereenkomst, dat u ondertussen ook uw rijbewijs C1/C behaalde en dat heel uw familie hier verblijft (CGVS, p. 3-7; vertaling van uw antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 11 april 2024, p. 7-8; mail d.d. 13 februari 2025). Deze door u opgesomde elementen doen evenwel ook geen enkele afbreuk aan uw individuele verantwoordelijkheid voor de door u gepleegde feiten waarvoor u definitief veroordeeld bent.

U gaf tot slot nog aan in uw land van herkomst nog steeds voor bloedwraak te vrezen (vertaling van uw antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 11 april 2024, p. 1-9; mail d.d. 13 februari 2025). Dit element verhindert niet dat u wordt uitgesloten van internationale bescherming. Het doet immers geen afbreuk aan de vaststelling dat aan de constitutieve elementen van de toegepaste uitsluitingsgrond voldaan is, noch aan uw individuele verantwoordelijkheid in de betreffende uitsluitbare handelingen. Bovendien is noch in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie, noch in de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet, noch in de relevante bepalingen van de Kwalificatierichtlijn voorzien dat een dergelijke reden een beletsel kan vormen voor de uitsluiting van internationale bescherming. Dit element wordt wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het grondgebied (cf. infra).

Gelet op de bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u schuldig bent aan handelingen die in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Bijgevolg dient uw vluchtelingenstatus te worden ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, §2, 1° en 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en artikel 1F van de Vluchtelingenconventie.

(...)

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te doen wijzigen. Aan de inhoud van de door u neergelegde artikelen en YouTube-links die betrekking hebben op de door u aangehaalde bloedwraakkwestie(s) waarin u betrokken bent en op de door u geschetste algemene (veiligheids)situatie in Shkodër, wordt niet getwijfeld. Het door uw justitieassistent, de islamconsulent en de door de rechtbank aangeduide psychiater beschreven beeld van u als persoon, wordt evenmin door mij in vraag gesteld, maar ook dit doet geen afbreuk aan bovenstaande appreciatie."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

Dat het OCAD verzoeker niet langer als haatpropagandist beschouwd, betreft namelijk een gegeven dat in de bestreden beslissing reeds uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Daarbij wordt in de bestreden beslissing met recht aangegeven dat dit gegeven er niet aan in de weg staat en geen afbreuk doet aan de conclusie dat er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat verzoeker, die betrokken was bij internationaal terrorisme en definitief veroordeeld is voor terroristische activiteiten, zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen die in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Dat de vroegere beslissingen waarbij verzoekers vluchtelingenstatus reeds meermaals werd ingetrokken door verweerder in het verleden opnieuw werden ingetrokken, staat er, in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt in het onderhavige verzoekschrift, verder geenszins aan in de weg dat verweerder opnieuw vermocht te besluiten tot de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus. Verweerder repliceert in dit kader in diens nota met opmerkingen daarenboven geheel terecht en wordt door de Raad bijgetreden waar deze aangeeft:

“Verweerder merkt verder op dat de beslissingen tot intrekking van de vluchtelingenstatus dd. 23 december 2020 en dd. 9 maart 2022 werden genomen op grond van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet, dat stipuleert dat de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Middels de huidige bestreden beslissing wordt verzoekers vluchtelingenstatus ingetrokken op grond van artikel 55/3/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet gelet op het feit dat verzoeker op grond van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet uitgesloten wordt of had moeten zijn. Verzoeker wordt meer specifiek uitgesloten op grond van artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en artikel 1F(c) van de Vluchtelingenconventie, gelet op het feit dat er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat verzoeker zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties, volgend op verzoekers betrokkenheid bij internationaal terrorisme, zoals blijkt uit de bestreden beslissing. Bijgevolg getuigt het argument van verzoeker, dat de huidige beoordeling in lijn ligt met de vorige door het Commissariaat-generaal ingetrokken beslissingen en dus geen andere beslissing noodzaakt, van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing.”

Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven in het voorliggende verzoekschrift volledig onverlet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

4.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verweerder in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet.

4.7. Dat er, zoals verzoeker herhaaldelijk beweert in het voorliggende verzoekschrift, geen rekening zou zijn gehouden met de feitelijke toedracht van zijn relaas en dat zijn situatie niet zou zijn onderzocht, vormt blijkens het voorgaande verder een loutere en aperte miskenning van de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier en de bestreden beslissing en kan bezwaarlijk ernstig worden genomen.

4.8. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.9. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt, zonder dat de Raad hierover *in casu* verder uitspraak doet, dat in de bestreden beslissing nog wordt aangegeven:

“Wanneer de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt op basis van artikel 55/3/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet, is hij overeenkomstig artikel 55/3/1, §3 verplicht een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal is van oordeel dat een verwijderingsmaatregel wat u betreft niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

4.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT